

mener jeg, det er rimeligt, at man ogsaa faar dette Spørgsmaal ind under Under-søgelsen, for det kan ikke nægtes, at Bevægelsen i Skibsfarten gaar bort fra Sejlskibene og hen mod andre Driftsformer, og det er jo naturligt, at den gør det i dette Erhverv som paa andre Omraader. Forholdene ændrer sig med Tiden, og derfor maa man undersøge, om det virkelig er berettiget at opretholde et Sejlskibserhverv her i Landet. Hvis det ikke er det, vilde jeg dog mene, det var urimeligt at opretholde det ved Tilskud fra Statskassen. De, der er interesserede i Sejlskibserhvervet, kan selvfølgelig beklage det, og vi kan maaske alle sammen beklage det noget, men at opretholde paa et gammeldags Grundlag en Del af et Erhverv, der ingen Berettigelse har og ikke kan klare sig i Konkurrencen, tror jeg dog ikke, nogen vil mene, man skal, selv om jeg naturligvis nok er klar over, som det er udtalt, at det maaske kan have sin Betydning for Uddannelsen af Sømænd, at vi har Sejlskibe. Men jeg tror ikke, der er nogen, der vil paastaa, at vi skal opretholde vort Sejlskibserhverv for at faa en særlig Uddannelse af Sømænd.

Det er de Betæneligheder, som jeg nærer med Hensyn til dette Spørgsmaal, og som jeg mener bør drages med ind under Udvalgets Undersøgelser. Hermed skal ingenlunde være sagt, at jeg mener, at Sejlskibserhvervet ingen Fremtid har, ingenlunde, men jeg ønsker Spørgsmaalet undersøgt grundigt, inden vi giver Støtte fra Statens Side.

P. Andersen: Det ærede Medlem Hr. Axel Dam forsikrede gentagne Gange om sin Ukyndighed i det foreliggende Spørgsmaal og nævnte herunder ogsaa, at det var forebragt ham, at Havneafgifterne var saa høje, at de virkede stærkt trykkende paa Sejlskibsfarten, og at man endog i Korsør har mødt Afslag fra Ministeriet paa en Begering om at nedsætte Havneafgifterne. Det er sikkert rigtigt, at der er sagt saaledes til det ærede Medlem fra interesseret Side, men jeg vil gerne oplyse det ærede Medlem om — jeg vil ogsaa sige det til den højtærede Minister, som var inde paa det samme —, at med Hensyn til Havneafgifterne maa man se paa, af hvilken Aarsag de er sat saa højt op og sanktioneret i den Højde af det daværende Ministerium.

Det ligger ganske simpelt i den Omstændighed, at Havnene saavel som Kommunerne i sin Tid er blevet meget stærkt animeret fra Ministeriets Side til at sætte Arbejder i Gang for at afhjælpe Arbejdsløs-

hed; man stillede store Rentetilskud i Udsigt — de blev for øvrigt ogsaa gennemført — til de Havne, som satte store Beløb ind paa Udbedring af deres Havnevæsen. Som Følge deraf blev der trindt omkring i Havnene sat Arbejde i Gang for mange Millioner; i den Havn, af hvis Ledelse jeg har den Ære at være Medlem, byggede vi for ca. 1½ Mill. Kr., det gjorde vi animerede af Ministeriet gennem de Rentetilskud, som fik en Løbetid paa 8 Aar. I Aar og til næste Aar er denne 8-aarige Periode forbi, og saa falder hele Rentebyrden udelukkende paa Havnene; det vilde da være ganske urimeligt at mene, at det skulde være det rigtige Tidspunkt at sætte Havnetaksterne ned netop samtidig med, at Statstilskuddet til Forrentning af Byggearbejderne i Havnene falder bort.

Det er derfor, man fra Organisationerne af de danske Havne er gaaet mod en Nedsættelse af Havnetaksterne, og det er ligeledes derfor, at Ministeriet, som behandler dette Spørgsmaal under eet og ikke tager den enkelte Havn for sig, har sagt, at naar de andre Havne bestandig opretholder de Havnetakster, som er nødvendige, for at Havnenes Økonomi kan gaa rundt, kan vi ikke give Korsør den særlige Tilladelse; det vilde ogsaa være meget urigtigt, man vilde derved støtte Bestræbelser fra enkelte Havnes Side paa ukollegial Optræden overfor de øvrige Havne. Man maa erindre, at hvis Havnetaksterne i Forbindelse med andre Afgifter, som Havnene faar, ikke er i Stand til at afholde de Udgifter, Havnene har, falder Restbeløbet paa de almindelige Skatteydere, saa maa Restbeløbet udredes gennem Kommuneskatten, og det er ganske urimeligt, at Borgerne i al Almindelighed skal betale for de Udgifter, Skibene, Ladningsmodtagerne og Ladningsafsenderne forvolder Havnene, de Udgifter maa ganske naturligt høre hjemme paa de rigtige Steder.

Saa vel af den højtærede Minister som af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti og, saa vidt jeg husker, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Axel Møller er der gjort Bemærkninger om, at der ikke fra Socialdemokratiets Side er fremsat noget Forslag vedrørende Hjælp til Sejlskibsfarten, og at det derfor var ganske urimeligt af mig her at fremhæve, at man blot kunde have sluttet sig til det socialdemokratiske Kriseværnsforslag. Jeg vil heroverfor gerne sige, at det er ikke nødvendigt at fremsætte Forslag af en saadan Natur for Tinget, naar Tinget har den Tillid til Ministeriet, at det giver Ministeriet Adgang til Tilskud eller Laan for de betrængte Erhverv, og man i